

Члан 12.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ“.

Бр. Д-4168/1
23. маја 1983. године
Београд

Директор
Савезне управе царина,
Звонко Попчич, с. р.

383.

На основу члана 30. ст. 1. и 3. Закона о стандардизацији („Службени лист СФРЈ“, бр. 38/77 и 11/80), дагланости са савезним секретаром за народну одбрану и председником Савезног комитета за енергетику и индустрију, директор Савезног завода за стандардизацију прописује

**ПРАВИЛНИК
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О
ТЕХНИЧКИМ НОРМАТИВИМА ЗА ИЗГРАДЊУ
ОБЈЕКАТА ВИСОКОГРАДЊЕ У СЕИЗМИЧКИМ
ПОДРУЧЈИМА**

Члан 1.

У Правилнику о техничким нормативима за изградњу објекта високоградње у сеизмичким подручјима („Службени лист СФРЈ“, бр. 31/81 и 49/82) у члану 4, у табели, у колони „врста објекта“, у рубрици „ван категорије“ колона 2. мења се и гласи:

„Објекти високоградње у склопу нуклеарних електрана; објекти за складиштење токсичних и експлозивних материјала запремине преко 10.000 m³; објекти за производњу експлозивних материјала; енергетски објекти снаге преко 40 MW; индустријски димњаци за објекте ван категорије; значајнији објекти веза и телекомуникација; зграде са вишем од 25 спратова; објекти високоградње од чије исправности зависи функционисање других техничко-технолошких система, а чији поремећаји могу изазвати катастрофалне последице; објекти чије рушеве може узроковати катастрофалне последице за околину, односно нанети велике материјалне штете широј друштвеној заједници.“

У рубрици „I категорија“ у колони 2. број: „10“ замењује се бројем: „40“.

Члан 2.

Члан 7. мења се и гласи:

„За пројектовање објекта сврстаних у I категорију мора се претходно дефинисати кофицијент сеизмичког интензитета и други параметри, посебним истраживањима — сеизмичком микрорејонизацијом грађевинских површина.“

Члан 3.

У члану 16. после става 2. додаје се нови став 3., који гласи:

„Код индустријских и других специјалних објекта могу се допустити и већи угиби ако се докаже стабилност објекта.“

Члан 4.

У члану 27. тачка 3. мења се и гласи:

„3) за зидане конструкције ојачање вертикалним серклажима од армираног бетона; конструкције од армиранобетонских зидова које не испуњавају зах-

тве из члана 68. овог правилника; врло високе и витке конструкције са малим пригушчењем, као што су високи индустријски димњаци, антене, водоторњеви и друге конструкције са основним периодом осциловања $T \geq 2,0$ с и износи 1,6;“.

Члан 5.

У члану 43. став 1. после речи: „експерименталним путем“ ставља се тачка, а текст до краја реченице брише се.

Члан 6.

Члан 62. мења се и гласи:

„Размак попречне арматуре — узенгија у стубовима не сме бити већи од 15 см, док се у близини чворова, на дужини која је једнака највећој од следећих вредности:

- 1) 1,5 пута веће димензије попречног пресека,
- 2) 1/6 висине стуба,
- 3) 50 см

размак узенгија двоструко смањује. Узенгије у стубовима затварају се преклопом по читавој висини краје стране.“

Члан 7.

У члану 70. после става 3. додају се нови ст. 4, 5. и 6, који гласе:

„Код зидова чији однос висине према ширини не испуњава захтеве из члана 68. овог правилника, а примењује се на објектима чија висина није већа од II + 7 спратова, минимална вертикална и хоризонтална арматура износи 0,25% од површине попречног пресека зида и распоређује се равномерно по пресеку.

Без обзира на висину зграде, зидови горњих пет спратова армирају се најмање минималном вертикалном и хоризонталном арматуrom.

Прелаз од армирања са 0,45% на армирање са 0,25% изводи се најмање кроз два спрата.“

Члан 8.

У члану 108. у табели бр. 4, колона 2. мења се и гласи:

| |
|-------|
| ,0,9 |
| (90) |
| 1,1 |
| (110) |
| 0,6 |
| (60) |
| 0,9 |
| (90) |
| 1,3 |
| (130) |

Члан 9.

У члану 109. у табели бр. 5, колона 2. мења се и гласи:

| |
|-------|
| ,1,8 |
| (180) |
| 2,2 |
| (220) |
| 1,2 |
| (120) |
| 1,8 |
| (180) |
| 2,7 |
| (270) |

Члан 10.

Овај правилник ступа на снагу осмот дана од дана објављивања у „Службеном листу СФРЈ“.

50-2713/1
17. фебруара 1983. године
Београд

Директор
Савезног завода за стандардизацију,
Вукашин Драгојевић, с. р.

384.

На основу члана 32. став 1. Закона о стандардизацији („Службени лист СФРЈ“, бр. 38/77 и 11/80), у сагласности са председником Савезног комитета за пољoprивреду и председником Савезног комитета за рад, здравство и социјалну заштиту, директор Савезног завода за стандардизацију прописује

ПРАВИЛНИК**О МЕТОДАМА УЗИМАЊА УЗОРАКА И ВРШЕЊА ХЕМИЈСКИХ И ФИЗИЧКИХ АНАЛИЗА РАДИ КОНТРОЛЕ КВАЛИТЕТА ПРОИЗВОДА ОД ВОЋА И ПОВРЋА**

Члан 1.

Контрола квалитета производа од воћа и поврћа, у смислу овог правилника, врши се на узорцима узетим за испитивање, по методама које су прописане овим правилником.

Члан 2.

Под методама којима се врши контрола квалитета производа од воћа и поврћа подразумевају се:

1) методе узимања узорака производа од воћа и поврћа;

2) методе хемијских и физичких анализа.

Методе из става 1. тачка 2. овог члана прописане су као обавезне, одлатмпане уз овај правилник и чине његов саставни део.

Члан 3.

Методама узимања узорака производа од воћа и поврћа утврђују се поступак и начин узимања узорака на којима се врши контрола квалитета ових производа.

Члан 4.

Методама хемијских и физичких анализа утврђују се услови и поступци за вршење хемијских и физичких испитивања на узорцима производа од воћа и поврћа ради проверавања хемијских и физичких својстава производа.

Члан 5.

Сви реагенси који се употребљавају за вршење хемијских анализа производа на које се односе одредбе овог правилника морају бити аналитичке чистоће р. а., а вода мора бити дестилизована.

Члан 6.

У извештају о извршеном хемијском и физичком испитивању морају бити приказани резултати утврђени применом прописаних хемијских и физичких метода анализа, обухваћених овим правилником.

Члан 7.

Прецизност одређивања хемијским методама анализе, сходно овом правилнику, утврђује се према принципима савремене аналитичке праксе, а изражава се као апсолутно или релативно одступање од просека добијеног на основу резултата најмање два паралелна одређивања.

Дозвољена разлика резултата два појединачна одређивања, која су извршена паралелно или убрзо једно за другим на истом узорку за испитивање, истом методом, у истим условима, од истог аналитичара и у истој лабораторији, мора бити у границама прописане методе, ако је то утврђено овим правилником.

1. Методе узимања узорака производа од воћа и поврћа

Члан 8.

Узорке производа од воћа и поврћа, сходно овом правилнику, мора да узима стручно лице.

Члан 9.

Узорци производа од воћа и поврћа узимају се:

- у производњи, на производним партијама;
- у промету, на амбалажним јединицама.

Члан 10.

Узорци производа од воћа и поврћа у производњи морају се узимати тако да је сваку амбалажну јединицу производне партије подједнако могуће изабрати као узорак за испитивање.

Узорци производа од воћа и поврћа у промету морају се узимати тако да је сваку амбалажну јединицу која је стављена у промет подједнако могуће не изабрати као узорак за испитивање.

Начин на који се узима узорак мора бити исти у производњи и промету.

Члан 11.

Узорак производа од воћа и поврћа који се узима за испитивање мора да представља просечан састав целокупне количине производа од које се узима узорак.

Члан 12.

Под производном партијом (серијом) производа од воћа и поврћа, у смислу овог правилника, подразумева се одговарајућа количина производа исте врсте, произведена истом технологијом у истим условима, упакована у амбалажне јединице одговарајуће масе или запремине, са обавезном ознаком за идентификацију.

Под амбалажним јединицама производа од воћа и поврћа подразумевају се утврђене количине производа исте врсте, упаковане у појединачна амбалажна паковања одговарајуће масе или запремине, са обавезном ознаком за идентификацију.

Члан 13.

Узорак производа од воћа и поврћа мора да садржи најмање два примерка узета појединачно, с тим што они морају бити идентични по саставу и једнаки по маси, односно запремини која је потребна за физичке и хемијске анализе.